

KĀTJ. ÇR. 14, 3, 15. 17. LĀTJ. 8, 11, 22. TS. 2, 3, 2, 4. 5, 3, 1, 3. 7, 10, 1. KAUC. 13. M. 11, 138. JĀG. 3, 268. MBH. 1, 3486. BHĀG. P. 8, 10, 11. gaṇa ग्रन्थादि zu P. 4, 1, 110. यस्य वस्तसमो गन्धा मात्रे MĀRK. P. 43, 12. °मूत्र ÇĀRṆG. SĀMḤ. 3, 8, 16. 11, 31. °मुख adj. BHĀG. P. 4, 2, 23. Statt वस्तं भागं bei UśVAL. zu UśADIS. 3, 89 glaubt AUFRICHT वस्तप्रक्रमे lesen zu dürfen. — Vgl. वास्त und वास्तायन.

वस्तकर्ण (व° + कर्ण) m. Shorea robusta RĀG. im ÇKDR. — Vgl. घनकर्णक.

वस्तगन्धा f. eine best. Pflanze, = अन्नगन्धा RĀG. im ÇKDR.

वस्तगन्धाकृति (व° + आकृति) eine best. Pflanze, = पुत्रदात्री NIGH. Pr.

वस्तमोदा f. eine best. Pflanze, = अन्नमोदा RĀG. im ÇKDR.

वस्तवार्तिन् adj. wohl fehlerhaft für °वाशिन् wie ein Bock meckernd AV. 8, 6, 12. Ebenso वस्तभिवार्तिन् (°शिन् 14, 9, 22.

वस्तपृङ्गी (व° + पृङ्ग) f. eine best. Pflanze, = मेघपृङ्गी NIGH. Pr.

वस्ताली (वस्त + अल) f. = इगलाही Argyreia speciosa oder argentea Sweet. RĀG. im ÇKDR.

वस्त्रि adv. nach SĪJ. so v. a. त्रिप्र. उभा ता वस्त्रि नश्यतः RV. 1, 120, 12.

वक्त् s. वक्.

वक्ल (von वक्त्) 1) adj. dicht, dick (von einem Stoffe, einer flüssigen Masse) H. 1447. SUCR. 1, 43, 4. 64, 11. 343, 5. 2, 310, 15. तुषारवर्ष RĀG. TAR. 4, 367. नृपवक्लमांसमस्तिष्कपङ्कप्राम्भार PRAB. 3, 7. °फेनिलवुद्धैधिः 33, 5. °रुधिरतोपाः 87, 11. समस्ताशास्तम्बैर्मकर्णतालास्फालनवक्लतरपवनसंपात 2, 7. वक्लानुरागकुरुविन्द so v. a. dunkelroth ÇIC. 9, 8. derb von einem Tone PRAB. 83, 3. breit, umfanglich SUCR. 1, 34, 17. 2, 201, 16. अश्रु° so v. a. von Thränen erfüllt DAÇAK. 128, 13. mannichfach, vielfach: परिवादवक्लदोष MĀKĪH. 33, 23. क्षिष्टवक्लक्षेत्र KATHĀS. 36, 73. adv.: वक्लोद्यतवप्रमत्तवीचविक्षिप (?) 34, 235. In allen aus PRAB. angeführten Stellen hat die v. l. वक्ल. — 2) m. eine Art Zuckerrohr. — 3) f. अ) Anethum Sowa Roxb. (शतपुष्पा) RĀG. im ÇKDR. — b) grosse Kardamomen (मथुरैला) BHĀVPR. im ÇKDR.

वक्लगन्ध (व° + गन्ध) n. eine Art Sandel (शम्बरचन्दन) RĀG. im ÇKDR.

वक्लचतुम् (व° + च°) m. eine best. Pflanze, = मेघपृङ्गी RATNAM. im ÇKDR. Auch eine Lesart चतुर्वक्ल wird erwähnt, wofür unsere Hdschr. चतुर्वक्ल liest. — Vgl. वक्लाङ्ग.

वक्लता (von वक्ल) f. Dicke SUCR. 2, 200, 1.

वक्लवच (von व° + वच्) m. weiss blühender Lodhra RĀG. im ÇKDR.

वक्लवर्त्मन् (व° + वर्त्) n. eine best. Augenkrankheit, ein (durch Anschwellungen) verdicktes Augenlid SUCR. 2, 308, 20; vgl. 307, 19. m. ÇĀRṆG. SĀMḤ. 1, 7, 87.

वक्लाङ्ग = वक्लचतुम् NIGH. Pr.

वक्त् m. N. pr. eines Piçāka in einer etym. Spielerei MBH. 8, 2064.

वक्त्रिङ्ग (वक्त् + अङ्ग) adj. äusserlich, das Aeusserere betreffend, unwesentlich (Gegens. अन्तरिङ्ग) P. 8, 3, 15. Vārt. 2. Schol. zu P. 7, 2, 98. Verz. d. Oxf. H. 229, a, 34, 37. MADHUS. in Ind. St. 1, 20, 10. Davon nom. अव n. Schol. zu P. 6, 1, 71. 7, 4, 29. °ता f. ÇĀMĀ. zu KĀND. Up. S. 33. Gleichbedeutend mit वक्त्रिङ्ग ist अन्तरिङ्ग, wofür bei GOLD. fälschlich अन्तरिङ्ग steht.

वक्त्रिर्गल (वक्त् + अ°) ein Riegel von aussen: सवक्त्रिर्गला (म-

अया) KATHĀS. 4, 48.

वक्त्रिर्ग्र (वक्त् + अ°) m. ein äusseres Object BHĀG. P. 7, 3, 31.

वह्निर्गिरि (वह्नि + गिरि) m. das ausserhalb des Gebirges gelegene Land: अन्तर्गिरि च कोत्सिय तथैव च वह्निर्गिरिम् । तथैवापगिरिं चैव विजिग्ये MBH. 2, 1012. pl. das daselbst wohnende Volk: अन्धाश्च वक्त्रो राजन्तर्गिर्यस्तथैव च । वह्निर्गिर्यङ्गमलना मामघा मानवर्तकाः ॥ 6, 357. °गिरि dass.: अन्तर्गिर्या वह्निर्गिराः MĀRK. P. 37, 12.

वह्निर्गृहम् (von वह्नि + गृह) adv. ausserhalb des Hauses MBH. 8, 2099.

वह्निर्ग्रामम् (von वह्नि + ग्राम) adv. ausserhalb des Dorfes P. 2, 1, 12. Sch. °ग्रामप्रतिश्रय M. 10, 36.

वह्निर्द्वार (वह्नि + द्वार) n. der Platz draussen vor der Thür AK. 2, 16, 12. H. 1007. 1010. °द्वारे MBH. 3, 1214. Cit. in den Scholien zu KĀVYAD. 2, 219. आ °तः KATHĀS. 38, 142.

वह्निर्धा (von वह्नि) adv. praep. (mit abl.) draussen, auswärts, ausserhalb, hinaus aus: इदमहं तत्तं वावह्निर्धा पञ्चाभिः संजामि VS. 3, 11. TS. 7, 2, 9, 2. वह्निर्धास्मार्दिन्धिं वीर्यं दध्यात् TBH. 1, 8, 6, 1. ÇAT. BR. 1. 3, 1, 11. 2, 3, 1, 35. 7, 3, 2, 31. 8, 3, 1, 11. 6, 3, 7. 12, 9, 3, 1. द्विपत्तं पञ्चाभिर्भजति वह्निर्धा करोति 11, 3, 9, 5. स वह्निर्धा पुरुषादाकाशः KĀND. Up. 3. 12, 7. °भाव KĀTJ. ÇR. 9, 1, 8. अ° ÇAT. BR. 8, 3, 1, 11. 6, 3, 7.

वह्निर्धना (वह्नि + धन) f. Bein. der Durgā H. 4, 48.

वह्निर्निर्गमन (वह्नि + निर्ग°) n. das Hinausgehen aus (abl.) Verz. d. Oxf. H. 344, a, 9.

वह्निर्निसारण (वह्नि + निर्ग°) n. das Hinausbringen, Hinausschaffen P. 5, 4, 62. Sch.

वह्निर्व (वह्नि + भव) adj. aussen befindlich, äusserlich H. 1341. Gegens. अन्तर् (कामि) 1202.

वह्निर्मुख 1) (वह्नि + मुख) adj. a) der sein Gesicht fortwendet, sich abwendend von, Nichts wissen wollend von: शैवा वा वैश्वे वापि यो वा स्यादन्यपूजकः । सर्वं पूजाफलं कृत्ति शिवरात्रिवह्निर्मुखः ॥ ARĪṢA-SĀMḤ. in TITHĀDIT. im ÇKDR. जना वेदवह्निर्मुखाः Verz. d. Oxf. H. 68, a. 36. अतिवह्निर्मुखानपि स्वपरान्कर्तुम् (greatly devoted to external things) MUIR nach MOLESWORTH ÇRĪDHARASV. bei MUIR, ST. 4, 44, 19. वह्निर्मुखी भवति स्वमाहोक्तात् ÇĀMĀ. zu BHU. Ā. Up. S. 236. — b) aus dem Munde hinausgehend (Gegens. अन्तर्मुख) H. 1368. — 2) m. fehlerhaft für वह्निर्मुख eine Gottheit ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

वह्निर्मूला (वह्नि + मूल) f. Verz. d. Oxf. H. No. 646.

वह्निपात्रा (वह्नि + पा°) f. ein Gang —, eine Fahrt hinaus: °त्रां न गच्छति R. 2, 114, 12.

वह्निर्पान (वह्नि + पान) n. dass. MĀKĪH. 99, 5.

वह्निर्योग (वह्नि + योग) 1) adj. auf aussen bezüglich, der äussere P. 1, 1, 36. HALĪ. 3, 85. Verz. d. B. H. No. 646 (?). — 2) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

वह्निर्लम्ब (वह्नि + ल°) adj. stumpfwinkelig, von einem Dreieck (wo die Senkrechte ausserhalb des Dreiecks fällt) COLEBR. Alg. 38.

वह्निर्लापिका (वह्नि + ला°) f. eine Art Räthsel, nämlich ein solches, das nicht zugleich die Auflösung enthält (Gegens. अन्तर्लापिका). MOLESW.

वह्निर्लोम (वह्नि + लोमन्) adj. auswendig behaart, mit den Haaren